

Der skabes med bestemmelsen i stk. 2 et grundlag for, at tilsynsmyndigheden kan foretage de nævnte foranstaltninger for den ansvarlige virksomheds regning, hvis tilsynsmyndigheden af tidsmæssige eller andre grunde skønner, at det er nødvendigt for at sikre foranstaltningernes effektive gennemførelse. Bestemmelsen vil også kunne bringes i anvendelse efterfølgende, hvis den berørte virksomhed eksempelvis ikke tilbagekalder eller destruerer et sundhedsfarligt vareparti.

Reglerne i lovforslagets § 45 om morarente, rykkergebyr, en ny ejers eller brugers hæftelse, udpantningsret og lønindeholdelse gælder også i relation til de udgifter, som det offentlige afholder i medfør af denne bestemmelse.

Bestemmelsen i stk. 3 giver mulighed for at nedlægge forbud mod fortsat drift og eventuelt fratagelse af autorisation eller registrering, såfremt en virksomhed ikke efterlever et meddelt forbud eller påbud, der er udstedt som følge af ikke-opfyldelse af forpligtelser efter lovforslagets bestemmelser i relation til hygiejniske eller markedsføringsmæssige forhold eller lovforslagets § 45 om betaling af afgifter og gebyrer. Fratagelse af autorisation eller registrering vil i disse tilfælde afhænge af graden af den sundhedsrisiko, der er forbundet med virksomhedens fortsatte drift.

Denne adgang har eksisteret i den gældende fødevarerlov § 64, stk. 1, sammenholdt med § 50. Der tilsigtes ikke en ændring af gældende praksis.

Som det er tilfælde ved fratagelse af autorisation eller registrering efter lovforslagets § 31, er der i bestemmelserne i stk. 4-6 fastsat regler om, at afgørelser efter stk. 3 kan forlanges indbragt for domstolene. Retssagen anlægges af ministeren og behandles som et civilt søgsmål. Begæring om sagsanlæg har som udgangspunkt ikke opsættende virkning. Retten kan dog ved kendelse bestemme, at sagsanlæg har opsættende virkning. Findes ministerens afgørelse lovlig, kan retten bestemme, at eventuel anke ikke har opsættende virkning.

Det skal bemærkes, at der med lov nr. 486 af 9. juni 2004 om næringsbrev til fødevarerbutikker og lov nr. 487 af 9. juni 2004 om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. (Frakendelse af næringsbrev) er etableret mulighed for i forbindelse med dom for strafbart forhold at frakende personer eller et selskab retten til at drive selvstændig erhvervsvirksomhed med detailsalg af fødevarer. Af de almindelige bemærkninger til det den 17. marts 2004 som L 183 fremsatte forslag til lov om næringsbrev til fødevarerbutikker er det vedrørende forholdet til bl.a. fødevarer-

lovgivninger under pkt. 1.1. Formålet med lovforslaget anført:

»Efter den gældende lovgivning har de myndigheder, der administrerer de nævnte særlovgivninger, hver for sig på deres område mulighed for at informere om deres lovgivning, at føre kontrol med at lovgivningen overholdes samt at sanktionere eventuelle overtrædelser heraf. Nærværende lovforslag samt lovforslaget til ændring af restaurationsloven, ændrer ikke ved dette forhold. Myndighedernes kontrolindsats forudsættes at fortsætte som hidtil, idet der ikke med lovforslagene sker nogen indskrænkning af myndighedernes mulighed for at sanktionere overtrædelser af særlovgivning ved bl.a. påbud, forbud og fratagelse af godkendelse.

Lovforslagene er et supplement til den allerede bestående lovgivning, idet det er hensigten, at der med de to lovforslag skal ske en samordning mellem de omhandlede lovgivninger. Med lovforslagene bindes overtrædelser af de forskellige særlovgivninger sammen og kan udløse en fælles sanktion i form af frakendelse af retten til at udøve virksomhed inden for de to brancher. Der opnås således en helhedsorienteret og tværgående sanktionsmulighed.«

Der har således ikke med vedtagelsen af de nævnte to love tilsigtet nogen ændring af fødevarermyndighedernes mulighed for administrativt at fratage virksomheder autorisation henholdsvis registrering.

Til § 53

Den foreslåede bestemmelse viderefører indholdsmæssigt den gældende fødevarerlov § 65. Der er foretaget visse tekstmæssige ændringer så bestemmelsen svarer til § 65 i lov nr. 32 af 9. januar 2004 om hold af dyr.

Med den foreslåede formulering præciseres, at bestemmelsen også finder anvendelse i relation til Det Europæiske Fællesskabs forordninger på området. Bestemmelsen tjener således til at opfylde de fællesskabsretlige forpligtelser for medlemsstaterne med hensyn til myndighedernes adgang til fødevareraktiviteter m.v., herunder muligheden for, at kontrollen kan gennemføres uanmeldt.

For at kunne udføre en effektiv kontrol med fødevareraktiviteter og fødevarer må myndighederne for at kunne gennemføre uanmeldte tilsyn have adgang til de lokaliteter, hvor behandling og markedsføring af fødevarer foregår. Myndighedernes adgang gælder alle lokaler, såvel private som offentligt tilgængelige, transportmidler m.v. Det forudsætter endvidere, at myndighederne har ret til at gøre sig bekendt med fø-